

01/2002

LUKÁČOVSKÉ NOVINY

Január – Marec 2002 Ročník IV. Číslo 1

Príhovor starostu

Vážení občania,

začal sa rok 2002 a my sme vstúpili do IV. ročníka vydávania našich Lukáčovských novín. Myslím, že ich vydávanie môžeme hodnotiť ako pozitívum, pretože ide o najlepší spôsob informovania občanov. Ešte lepšie by to však bolo, ak by príspevkov od občanov bolo viac tak, aby články na 80 % neboli len moje. Možno niekto vidí bežné problémy inými očami a je škoda nepodeliť sa s ostatnými o svoje postrehy, pochvalu ale i oprávnenú kritiku.

Keď sme pri tej kritike, keď sme sa už vysporiadali s dvomi veľkými čiernymi skládkami odpadu, už v minulom roku sa začala tvoriť nová – na Blatinách, smerom na Pastuchov. Prosím, nech mi už niekto vysvetlí, ako sa niekomu oplatí nelegálne vyvážať aj taký odpad, ktorý si môže bez problémov dať vyviezť v rámci komunálneho odpadu. Veď už vlni mohol vyviezť každý toľko odpadu, koľko mal. Každého veľmi zaujíma, ako je upravená obec a ak sa stane, že pri bujnejšej vegetácii sa v obci nestíha kosiť, už nám je to pripomínané, akoby sme to sami nevedeli a každý chce, aby bolo všetko upravené rýchlo a naraz. Čo je však za tabulami obce, ale pritom v našom katastrálnom území, pred tým si už zakrývame oči. Som presvedčený, že veľa ľudí pozná notorických „vyvážačov“ odpadu za dedinu, ale nechcú si ich pohnevať a tak či sa im to páči alebo nie, stávajú sa spoluvinníkmi aj oni. Aby to však raz neľutovali, pretože choroby zo znečisteného životného prostredia číhajú na každom kroku. Čo keď sa tam raz pôjdu hrať aj vaše deti? Je zaujímavé, že keď sa niekto vráti hlavne z niektorého zo západných štátov (stačí len zo susedného Rakúska), nevie si vynachváliť, ako tam je všade čisto. Ale čo myslíte, kto im tú čistotu udržuje? Len oni sami. Ani nám sem nikto iný nepríde urobiť poriadok, tak zmeňme už konečne myslenie. Keď prekročíme hranice, vieme aj dodržiavať rýchlosť, aj neodhodiť papier na zem, aj sa slušne správať, akonáhle sa však vrátíme na Slovensko, na všetko zabudneme. Viem, sú to slová, ktoré sa nepočúvajú príjemne. Ale ak sa chceme počítať medzi civilizované národy, musíme zniesť aj pravdu a tiež sa musíme s týmto problémom vysporiadať. Nielen v Lukáčovciach, ale na celom Slovensku.

Rád by som poďakoval miestnemu spolku včelárov, ktorí si zobrali patronát nad vysadením nových stromov popri hlavnej ceste na mieste, kde sa nachádzali v minulosti čerešne. Klobúk dolu – sami sa chopili iniciatívy a dali tak dobrý príklad ďalším. Ešte raz im aspoň touto formou vyslovujem poďakovanie.

V minulom vydaní novín vyšli aj počty smetných nádob určené pre domácnosti. Tieto počty sme ale museli náhle zmeniť. O dôvodoch sa dočítate na inom mieste.

Koncom mesiaca apríl by sa malo v kaštieli začať s prácami na novej streche. Podľa posledných informácií by mal naďalej pokračovať aj archeologický výskum. Zachytil som aj nejaké „zaručené“ správy z ríše divov kolujúce v súvislosti s prácami v kaštieli. Je škoda

papiera na reakciu, snáď iba toľko. Treba si už uvedomiť, že každý je zodpovedný za svoje reči a niekedy sa to pre ohovárača môže skončiť aj inak, ako pousmiatím sa ohováranej strany a mávnutím rukou. Poškodenie dobrého mena, zvlášť v takomto veľkom projekte, ktorým záchrana kaštiel'a je, sa môže veľmi vážne nevyplatiť. Vážme preto slová, robme si svoj názor a neverme hneď každej senzácii.

Keď som pri tých deťoch, aj pre ne mám niečo. V minulom vydaní našich novín som uviedol, že naše dobré a zodpovedné hospodárenie nám umožnilo poskytnúť v tomto roku úľavy na dani zo stavieb, z poplatku za psa. Akosi som pozabudol na to, že to nie je všetko. Na decembrovom zasadnutí obecného zastupiteľstva som navrhol na schválenie poskytnutie jednorazového finančného príspevku vo výške 3.000,-Sk každému novonarodenému dieťaťu v našej obci. Poslanci môj návrh jednomyselne schválili a tak už od 1.januára platí tento príspevok, ktorý nenahrádza štátny príspevok (ten platí stále), ale je to príspevok Obecného úradu poskytnutý z dobrej vôle. Stačí, ak rodičia detí, ktorých sa tento príspevok týka, bývajú aspoň jeden rok pred narodením dieťaťa v našej obci a predložia Obecnému úradu rodný list dieťaťa.

V Spoločenskej rubrike si môžete prečítať štatistiku hovoriacu, že za posledný polrok sa v našej obci narodili 2 deti a zomrelo 6 občanov. Je to jasný signál vymierania našej obce. Ide tu však aj o ďalšiu varovnú skutočnosť, ktorú si možno v súčasnosti ešte veľa ľudí ani neuvedomuje, ale v budúcnosti môže na Lukáčovce doľahnúť. Mám na mysli budúcnosť školy v našej obci. Mňa táto skutočnosť napadla pri pripravovaní sa na preberanie úlohy obce ako zriaďovateľa Základnej a Materskej školy, ku ktorému príde od 1.júla. Hlavou mi preblesla pre niekoho možno kacírka myšlienka o návrate všetkých tried Základnej školy do Lukáčoviec. Aj toto už totiž bude naša kompetencia. Ale ako myšlienka rýchlo prišla, tak aj, po zistení si počtov detí, rýchlo odišla. Ale oveľa vážnejšia je skutočnosť, že pri tomto počte novorodiakov sa detí (2 deti za posledný polrok) môže byť v budúcnosti ohrozená existencia už aj najnižších ročníkov Základnej školy. Je najvyšší čas, aby aj štát začal viac vytvárať podmienky a viac podporoval mladé rodiny tak, aby mať viac ako jedno dieťa nebol luxus.

Príchodom nového roka sme začali postupne preberať aj nové kompetencie, či už overovanie podpisov a listín, ochranu prírody a intenzívne sa pripravujeme na prechod jednej z najvážnejších, z ktorou si poriadne nevedel poradiť ani štát, a tou je školstvo. Od 1.júla sa pedagogickí aj nepedagogickí zamestnanci Základnej a Materskej školy stanú zamestnancami obce a školy prejdú pod obec so všetkým, čo s nimi súvisí. V tejto súvislosti už máme aj nejaké nové myšlienky na skvalitnenie chodu škôl, ale ako v iných oblastiach, aj tu sa bude všetko odvíjať od finančných prostriedkov. Štát síce hovorí, že školy prejdú pod obce oddĺžené, ale už nehovorí, v akom stave budú odovzdané počnúc revíznymi správami, končiac nelichotivým stavom budov a navyiac ešte stále nevieme, aký objem finančných prostriedkov so školami na ich prevádzku dostaneme. Vieme len to, že si budeme musieť poriadne vyhrnúť rukávy a pustiť sa do toho.

Vážení občania,

začal sa rok 2002 a numerológovia hovoria, že je výnimočný a neopakovateľný tým, že niektoré jeho momenty (napr. dátum 20.02.2002, čas 20.02 hod.) sa už v budúcej histórii ľudstva nezopakujú. Ja nám všetkým prajem, aby tento rok bol aj pre nás výnimočným a neopakovateľným, či už v súkromnom alebo verejnom živote. Aby nás zdravie a šťastie sprevádzalo každým jeho dňom. A keďže je to aj rok volieb, nech Božia vôľa vedie naše

mysle tak, aby sme si v parlamentných a komunálnych voľbách zvolili ľudí, ktorí sa nebudú riadiť heslom „po mne potopa“, ale ktorí nás budú zodpovedne zastupovať s predvídavým pohľadom upretým nielen na súčasnosť, ale aj na budúcnosť. Ľudí, ktorí budú mať vždy na zreteli verejný záujem a povedú nás k lepšej, bezpečnejšej a prosperujúcej budúcnosti.

Marián Lukáčik
starosta obce

Všeobecné zásady bezpečnosti

Starostlivo zamykajte dvere a zatvárajte okná. Nezabúdajte ani na podkrovie, poschodie, malé strešné okná a pivničné okná. Zloděj je schopný dostať sa dovnútra každým otvorom väčším ako ľudská hlava.

2.) Zabezpečte si kvalitný bezpečnostný zámok v kombinácii s ďalšími zabezpečovacími prostriedkami.

3.) Nikdy nenechávajte kľúče na tzv. dohovorených miestach (pod rohožkou, v kvetináči, ...). Sú to prvé miesta, kde zloději hľadajú. Nie je vylúčené, že vaše zvyky pozorujú z diaľky už dlhší čas.

4.) V žiadnom prípade neotvárajte dvere a nevpušťaťe do bytu osoby, ktoré nepoznáte. Predídete tak mnohým nepríjemným a pre vás hlavne nebezpečným situáciám.

5.) Neuschovávajte väčšie finančné obnosy doma, bezpečnejšie budú v bankovom ústave.

6.) Doklady od drahého spotrebného tovaru si dobre uschovajte. Vyznačené výrobné číslo na doklade umožní polícii pátrať po vašom odcudzenom majetku.

7.) V dobe vašej dlhodobej neprítomnosti požiadajte príbuzných alebo susedov, aby vám pravidelne vyberali poštovú schránku.

8.) Mať dobré vzťahy so susedmi je jedným z najlepších spôsobov, ako zabezpečiť svoj dom. Požiadajte ich, aby venovali pozornosť okoliu vášho domu, prípadne si všímali pohyb neznámych podozrivých osôb.

9.) Dbajte na dobrú viditeľnosť vstupu do domu.

10.) V súčasnosti je viac než vhodné mať dom poistený.

Ako sa správať na ulici ?

venujte veľkú pozornosť svojej taške

- nenechávajte si doklady a peňaženku navrchu tašky
- buďte ostražití v peňažných ústavoch a pri bankomatoch
- noste pri sebe iba nevyhnutnú peňažnú hotovosť
- nikdy sa nechváľte svojimi majetkovými pomermi

Keď sa už niečo stane...

Ak ste sa stali obeťou alebo svedkom trestného činu prípadne priestupku, podajte oznámenie: osobne, telefonicky, písomne.

Ak sa jedná o závažnú situáciu, volajte políciu ihneď.

Zachovajte klud a poskytnite tieto informácie:

- vaše meno
- oznámte miesto, kde sa nachádzate
- oznámte udalosť, ktorá vás prinútila využiť tiesňovú linku 158
- oznámte vaše telefónne číslo pre prípad spätného overenia oznámenia
- odpovedajte na doplňujúce otázky
- riadte sa pokynmi a odporúčaniami polície

Pokúste sa zapamätať si čo najviac údajov o páchatelovi, napr.:

- pohlavie, vek, výška
- účes, farba vlasov, očí
- fyzické zvláštnosti, chôdza, pohyby, oblečenie, spôsoby reči

Spracovala: kpt. Ing. Mária Pšenáková

oddelenie prevencie a styku s verejnosťou vnútorného a organizačného odboru

Prezídia Policajného zboru

Pozdrav z Azerbajdžanu

Baku, 3.februára 2002

Od Silvestra som sa poriadne nevyspal a už je koniec januára. Až to takto ďalej pôjde, to už aby som sa vybral na letisko čakať Sv.Otca. Ale poďme pekne po poriadku, aby som čo-to ešte stihol. 6.januára mala pravoslávna cirkev Vianoce a bolo až obdivuhodné, koľko informácií ukazovala moskovská televízia. Samozrejme, že nechýbali čelní predstavitelia štátu, ako sa prežehnávajú. Komunistom sa to nepáčilo, vyhlásili ich za zradcov. Zdá sa, že chaos vládne po celom svete. Po dlhšom hľadaní sa nám podarilo nájsť a už aj kúpiť chatu. Keď zapichnete špendlík na koniec Abseronského polostrova, tak sa presne trafíte. Bude tam asi jeden problém, že sú tam hady. Ale už sme si tu s kdečím poradili, dúfam, že ani toto nás nezastaví. Lukáčovské babky povzbudzujem, aby neplakali nad zimou, pretože aj tu napadol sneh, ale veľa sme sa nenarobili, lebo na druhý deň sa pustil. Iné problémy majú v Rusku. Niektoré rieky zamrzli, vyliievajú sa a v domoch majú po kolená vody. Ten ľad bombardujú lietadlami, aby sa to pohlo. Dúfam, že Vám sa o takých problémoch ani nespája.

V nádeji, že nás don Bosco požehnáva sa s Vami lúči Marián.

Baku, 3.marec 2002

Pozdrav v Pánovi.

Do Baku pomaly ale isto prichádza jar. Vtáky spievajú, slniečko zohrieva a zohrievame sa aj prípravami na letný tábor. Na začiatku februára bola farská schôdza, okrem iného sa volil nový predseda a dvaja ľudia do rady. Ako už býva zvykom, že víťazná zostava sa nemení, tak aj tu zostalo všetko po starom, ale s novými ambíciami. Hneď na druhý deň prišiel sekretár nuncia z Tbilisi. Prišiel, aby sme spoločne privítali delegáciu z Vatikánu a z Talianska. Z Vatikánu bol mons. Boccardo so špeciálnymi právomocami a dr. Gasbersi a hľadali podmienky pre májovú návštevu Sv. Otca, s ktorým má prísť ešte 10 najbližších ľudí, plus 20 zo sprievodu a asi 50 novinárov. Ďalší dvaja muži boli z Alitalie dohodnúť

prílet a odlet. Asi ste čítali v novinách, že túto návštevu chce spojiť s Bulharskom okolo 25.mája. V novinách už čítame prvé články o návšteve a ako to v živote chodí, jedny sú pozitívne, druhé negatívne. Čo sa týka tých utečencov, či už domácich alebo z Náhorného Karabachu alebo z Čečenska, všetko to prehodnocujeme, pretože zo začiatku k nám chodilo málo ľudí a mohli sme dávať viac potravín. Teraz ľudí pribúda a naše finančné možnosti sú obmedzené. Po dlhom čase sa nám podarilo zaregistrovať katolícku cirkev v tomto štáte. 22.2.bol mohamedánsky sviatok obetovanie baránkov Bohu. Na každom kroku predávali a zarezávali baranov a delili to na 7 častí. Jednu si nechávali a ostatné rozdávali susedom, známym alebo chudobným rodinám. Údajne je to obeta za naše hriechy. Posledná správa je, že sme prežili slabé zemetrasenie bez problémov.

Nech Vás pán sprevádza na vašich cestách, praje Marián.

Baku, 7.apríl 2002

Som rád, že stíham aspoň v oktáve veľkonočného týždňa Vám popriať radosť zo zmŕtvychvstania nášho Pána a ešte väčšiu radosť, že keď aj nás zasejú do zeme, že tiež vstaneme a budeme s Ním dlhšie, ako tu tých zopár desiatok rokov.

Veľkonočné sviatky sme prežili podobne ako minulý rok. Cudzincov zostalo v Baku málo, väčšina odišla na sviatky domov, len biednejších Filipíncov tu bolo dosť. Liturgia sa striedala v ruštine a v angličtine. V sobotu jedno čítanie čítal Filipíнец vo svojom jazyku. Nechýbalo slávnostné agapé s obloženými chlebíčkami, kávou a zákuskami. My sme sa pridali k veriacim, nič výnimočné sme nepripravovali. V nedeľu nás pozvali na obed Američania a tak sme mohli trošku pookriať na tele a vidieť aj druhú stranu mince, nie len našich chudobných.

A čo sme prežili v marci ? Zo začiatku sme začali opravovať chatu, aby tam mohlo 50 duší v pohode prežiť a práve dnes to dokončili. Do kaplnky sme pred sviatkami kúpili 100 stoličiek a musím napísať, že aj babkám sa páčia a 50 starých dáme na chatu. Spravili sme dva jarné výlety do Cuby, ale nie do tej, ktorú poznáte z mapy. To je mesto tu na severe. V tomto týždni bola naša komunita pre zmenu na juhu. Keď pozeráte na mapu, tak sme navštívili mestá Lenkeren, Astara, Masalli a Lerik. Možno viete, že chodíme po múzeách a hľadáme nejaké pozostatky po kresťanoch. Tentoraz sa zdá, že sme boli v kráľovstve mohamedánov. Zaujímavé je, že v Azerbajdžane žije 9,5 milióna ľudí a v severnom Iráne žije 25 miliónov Azerbajdžancov. Majú svoj jazyk a svoje hlavné mesto Tabriz.

Keďže nový nuncius Klaudius z Talianska už klope na dvere a zajtra prichádzajú mons. z Vatikánu, aby dohodli presnú návštevu Sv. Otca v Baku sa s Vami lúčim a v modlitbách zostáva Marián. Čaute.

Pozdrav z Chorvátska

Poreč, 19.februára 2002

Vážený pán starosta

Volám sa Viera Radin rod. Červenková, lukáčovská rodáčka žijúca na najväčšom chorvátskom polostrove Istria – na západnom pobreží, v najznámejšom atraktívnom letovisku Poreč.

Lukáčovce – moja dedinka v údolí, nie sú mojou minulosťou, aj keď sa zdržujem najviac mimo.

Lukáčovce intenzívne žijú vo mne a so mnou, a vlastne je samozrejmé, že aj všetok svoj voľný čas a dovolenku trávim s rodinou alebo bez nej, vždy len v Lukáčovciach. Často v rozhovoroch s priateľmi, známymi, ale aj s rodinou s úsmevom zdôrazňujem, že som Lukáčovčanka prechodne žijúca v Poreči. Život a dianie v Lukáčovciach sledujem priamo alebo na diaľku nepretržite. Noviny čítam od ich začiatku. Zdôrazňujem, že mi bolo veľmi často ľúto vidieť čosi, čo nemá s civilizáciou nič spoločné, ako napr. „haldy“ smetí pred a za dedinou. Po čase, keď som sa s radosťou vracala domov, pred dedinou ma vždy vítali hŕby smetia. Priznám sa, vždy som sa červenala, hanbila som sa a vždy som sa pýtala – Quo vadis Lukáčovce ?

No dĺžna som vysvetlenie, prečo ten dlhý úvod. Pôvodne som sa chcela obrátiť na Obecný úrad telefonicky, ale číslo telefónu som niekde zapatrošila. Tak som siahla k jeho vyhľadaniu za najjednoduchšou metódou – na internete. Nasledovalo príjemné prekvapenie, ktorému nebolo konca kraja. Keď som objavila na internete Lukáčovce, predstavené a spracované priam fantasticky, od základných informácií cez históriu, súčasnosť, samosprávu, zaujímavosti, šport až po Lukáčovské noviny (ktoré som hneď natlačila a odniela oteckovi, ktorý u nás tradične zimuje), snád' netreba hovoriť o tom, aký pocit sa ma zmocňoval pri čítaní stránok v jednom dychu. Sú to pocity, ktoré je ťažko opísať slovami. Radosť, hrdosť, nadšenie, lokálpatriotizmus, nadšenie, že konečne „moja dedinka v údolí“ má na svojom čele ľudí, ako ste Vy a Vaši spolupracovníci pán Lukáčik – mladých, moderných, smelých, spravodlivých, progresívnych s vycibreným citom pre spravodlivosť a hlavne odvahu otvorene hlasno hovoriť na každú, aj keď nie často príjemnú tému.

Bravo, pán starosta! Šťastná to obec, ktorá má starostu, ako ste Vy! Lukáčovce si to zaslúžili. Vydržte a odpracujte svoj mandát. Ste na správnej ceste so svojim programom. Okrem iných pozitívnych zmien, evidentné je, že sa už nemusím červeňať po príchode domov – nevítajú ma už kopce smetí. Nemyslíte, že na edukácii občanov zohrala dôležitú úlohu práve Vaša dôslednosť, progresívna kritika kombinovaná s návrhmi riešenia a hlavne pozitívne myslenie a konanie?

Apropo, som presvedčená, že aj naše virtuálne stretnutie a prechádzka Lukáčovcami po intrnete bola umožnená Vašou zásluhou a iniciatívou, za čo Vám úprimne ďakujem vo svojom mene i v mene rodákov v širom svete. Teším sa na nové virtuálne stretnutia a nové Lukáčovské noviny na internete.

Pán starosta, prajem Vám v ďalšej práci, ktorej evidentne pribúda, veľa úspechov, pozitívnej energie a dobrých spolupracovníkov, aby ste svoj rozvojový progarm obce dotiahli do konca podľa plánu na Vašu spokojnosť a hlavne spokojnosť občanov Lukáčovciac. Z priloženého mi je známe, že problematika obce je zložitá, ale problémy existujú preto, aby sa vyriešili a Vy viete, ako na to.

S úctou Viera Radin rod. Čevenková

Poznámka starostu:

Listy našich rodákov zvyknem uverjňovať v našich novinách, ale pri liste pani Radin som bol v rozpakoch, aby sa jeho uverejnenie nechápalo ako moja samochvála. V tomto duchu som jej aj odpísal, na čo pani Radin ďalším listom odpovedala, že skromnosť nie je dobrá vlastnosť, ale skôr nedostatok. Nech je to prosím Vami tak aj chápané.

Poreč, 28.februára 2002

Vážení pán starosta,
chcem zdôrazniť, že vo svojom minulom liste som len reagovala svojim názorom a videním progresívnych zmien ako aj dnešnú pozitívnejšiu skutočnosť Lukáčoviec. Všetci vieme, že bola nie tak dávno, celkom iná. Zmeny sa neudiali (a nedejú) len tak, samé od seba. Na ich realizáciu bolo bezpodmienečne uložené okrem finančnej konštrukcie aj veľa času, energie, trpezlivosti, úpornosti, často určite aj na úkor Vášho súkromia. Za každým učeným dielom stojí ľudský faktor. Absolútne je jasné, že za realizovanými zmenami v priebehu Vášho mandátu stojíte Vy a Vaši spolupracovníci, pán starosta. Skromnosť nie je dobrá vlastnosť, skôr nedostatok a podľa doteraz dosiahnutého v záujme obce a občanov Lukáčoviec môžete byť viac ako spokojný.

V mojom liste som len s nadšením konštatovala a pochválila to, čo na mňa kladne zapôsobilo. No neboli to žiadne prázdne chvály. Vo svete je normálne, samozrejmé a ľudské prejavovať niekomu objektívne uznanie za vykonanú prácu, nevidím dôvod, prečo by som to v danej situácii neurobila aj ja? Ale tak isto je normálne a ľudské prejavovať nespokojnosť, nesúhlas, kritiku z dobrým úmyslom (každopádne podloženú s adekvátnym návrhom). Komunikácia a dialógy sú ľudskou privilégiou, ktorú využívam. Niektorí sú indiferentní na pochvalu a uznanie za dobre urobenú prácu, ale aj dobre myslená, odôvodnená kritika je akýmsi dynamom dodatočnej energie na pokračovanie v začatom.

Myslím, že zvlášť v práci, ako je Vaša, je veľmi dôležité, aby ste mali povratné informácie o realizovanom, myšlienky, návrhy, kritiky, pochvaly od čím väčšieho počtu občanov. Možno máte už rozbehnutý spôsob získavania informácií – ja len nahlas rozmýšľam. Napadlo ma čosi... Viete, čo sa píše nad hlavným vchodom do mestskej radnice v Kopenhagene ?

„Mesto je také, akí sú jeho občania“ (Agnes Slott Mohler).

Možno by sa uvedený citát mohol aplikovať aj na Lukáčovce, určite by sa urýchlila zmena myslenia.

Prajem Vám veľa energie, optimizmu, úspechov a hlavne všetko dobré.

S úctou

Viera Radin

Práce na oprave kultúrneho domu

Možno ste niektorí postrehli, že koncom mesiaca marec sa začali v kultúrnom dome práce značného rozsahu. Ich cieľom je realizácia sociálnych zariadení, inštalácia vodovodu, vymaľovanie interiérov a vonkajšej fasády. Každý iste uzná, že chýbajúce toalety a voda boli veľkým nedostatkom nášho kultúrneho domu. Navyiac je to jeden z bodov môjho volebného programu, v ktorom bolo okrem vodovodu a WC plánované aj vybavenie pre svadby. Od tejto „svadobky“ som po dôkladnej úvahe nakoniec upustil, pretože ak si zrátate, koľko svadiieb býva v našej obci, prídete na to isté ako ja. V spoločenskej rubrike si môžete prečítať, že za posledný polrok u nás nebola ani jedna svadba. Po odsťahovaní knižnice teda bude v zadnej miestnosti vedľa javiska obecná spoločenská miestnosť, v ktorej sa zase budú okrem iného môcť napríklad prezliekať deti pri ich kultúrnych vystúpeniach, stretávať sa spoločenské organizácie, mládež, dôchodcovia, atď.

V obidvoch chodbách, v obidvoch bočných miestnostiach a v malom kumbále sme vyhodili staré dlážky. Dve toalety (pánsku a dámsku) robíme v spomínanom malom kumbále. Zakúpime a osadíme certifikovanú betónovú žumpu. Dotiahneme vodovod a urobíme kompletnú vodoinštaláciu. Vo všetkých miestnostiach, okrem sály, položíme dlažbu a kde bude potrebné obložíme steny obkladačkami a nakoniec vymaľujeme. Toto by malo byť zrealizované asi do 2 mesiacov. Pretože kultúrny dom „už pýta jest“ aj zvonka, popracujeme aj na jeho exteriéroch.

Isté zdržanie prác pravdepodobne spôsobí sústredenie síl na plynofikáciu Základnej a tiež Materskej školy, ktoré pripravujeme na letné prázdninové mesiace, pretože práve to obdobie chceme k tomuto účelu využiť. Ak pôjde všetko podľa plánu, v zostávajúcich mesiacoch tohoto roka budeme postupne pracovať ďalej a pokúsime sa o zriadenie lekárskej ambulancie a čakárne v bočných zrekonštruovaných miestnostiach kultúrneho domu.

starosta obce

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

(od októbra 2001 do marca 2002)

Narodili sa:

16.01. Dominika Babulicová – dcéra Rorlanda a Anny

28.02. Kristián Hanák – syn Mareka a Tatiany

Odteraz spolu:

Blahoželáme:

50 rokov – Riegel Alexander 11.10.

Peťovská Emília 27.10.

Hanák Milan 3.11.

Šimora Ján 13.11.

Fačkovcová Anna 25.11.
Krajčovič Ján 6.2.
Ložeková Anna 6.2.

60 rokov – Bosák Ján 21.10.
Lukáčiková Oľga 13.11.
Matejičková Helena 27.11.
Babulicová Helena 14.12.
Krajčovičová Anna 25.12.
Gabalcová Valéria 3.1.
Brňo Jozef 16.1.
Škodová Vlasta 20.1.
Tankovský Milan 4.2.
Cebo Jozef 9.2.

70 rokov – Sklenárová Viktória 3.1.
Miklášová Rozália 16.2.
Hrašková Mária 22.2.
Krošňáková Mária 10.3.

80 rokov – Nemeč Emil 27.10.
Teplánska Jolana 5.10.
Hajduchová Vincencia 4.12.
Peťovská Helena 15.1.
Antalič František 26.1.
Labant Viktor 23.3.

81 rokov – Gajdošová Serafína 1.2.
82 rokov – Tiefenbacherová Valéria 29.12.
Kabát Jozef 12.3.
83 rokov – Cebo František 19.1.
Červenka Ján 20.3.
84 rokov – Henčeková Katarína 25.11.
Ridrichová Jolana 3.2.
86 rokov – Mílkva Mária 29.11.
87 rokov – Lőrincová Rozália 23.11.
Babulicová Mária 27.1.
88 rokov – Cok Július 2.10.
Rehušová Filoména 1.3.
90 rokov – Mílkvy Rudolf 19.10.
91 rokov – Gajdošová Filoména 12.2.

Už nie sú medzi nami:

Babulic Vojtech 9.11.
Zachar Michal 18.11.
Szalay Vojtech 25.11.
Lukáčik František 8.12.
Žáková Hedviga (č.d.354) 14.12.
Juríková Sidónia 7.3.

[if !supportEmptyParas] [endif]
[if !supportEmptyParas] [endif]

Zopár čísel

[if !supportEmptyParas] [endif]

Priemerný vek obyvateľov obce ku dňu 21.03.2002 počet priemer
Občania starší ako 15 rokov s trvalým alebo prechodným pobytom 810 47,07 %
Občania starší ako 15 rokov s trvalým pobytom 803 47,18 %
Muži starší ako 15 rokov s trvalým bydlisko 392 43,55 %
Ženy staršie ako 15 rokov s trvalým bydliskom 411 50,64 %
Deti mladšie ako 15 rokov 214 7,51 %
[if !supportLists]- [endif]chlapci 99 7,13 %
[if !supportLists]- [endif]dievčatá 115 7,83 %
Počet všetkých obyvateľov s trvalým pobytom spolu 1.017
Priemerný vek obyvateľov obce s trvalým pobytom 39,82 rokov
[if !supportLists]- [endif]muži 37,12 rokov
[if !supportLists]- [endif]ženy 42,33 rokov
[if !supportEmptyParas] [endif]
[if !supportEmptyParas] [endif]
(umiestniť 2 grafy, ktoré sú v prílohe e-mailu: Veková štruktúra detí a Rozdelenie rodín podľa počtu detí)
[if !supportEmptyParas] [endif]
[if !supportEmptyParas] [endif]
[if !supportEmptyParas] [endif]

Výstavba nájomných bytov

[if !supportEmptyParas] [endif]

Už deviaty mesiac sa venujeme projektu výstavby 38 obecných nájomných bytov. Jediné vhodné miesto výstavby som zdôvodňoval už v minulých vydaniach našich novín, chcem však ešte zdôrazniť, že v tejto lokalite sa nenachádza žiadna chránená drevina. V opačnom prípade by nám žiadny ochranár výrub stromov nepovolil a naviac opakujem, že sme povinní uskutočniť náhradnú výsadbu v počte 3 stromy za každý jeden vyrúbaný strom a po ukončení výstavby urobiť záverečné parkové úpravy. Nikto nemusí mať ani najmenšiu obavu z akéhokoľvek poškodzovania životného prostredia, pretože zvlášť v dnešnej dobe sa výrazne dbá práve na jeho ochranu.

Projekt bytovej výstavby našej obce je jedným z najväčších v celom Nitrianskom okrese a kraji. Po všetkých peripetiách, ktorými sme museli prejsť, sa práve nachádzame v najdôležitejšej fáze čakania na posúdenie žiadostí Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja a Štátnym fondom rozvoja bývania o poskytnutie finančných prostriedkov na samotnú výstavbu. Od minulého roka sa situácia zásadne zmenila v tom, že financií na výstavbu výrazne ubudlo a preto nie je už každá žiadosť posúdená kladne. Pre vašu informáciu – len naša obec potrebuje na bytovú výstavbu asi 10 % z objemu finančných prostriedkov, ktoré boli Ministerstvom výstavby vyčlenené pre celý nitriansky kraj. A to je v ňom osem okresov aj s mestami.

Najväčšie zdržanie spôsobilá skutočnosť, že pozemky určené na výstavbu bolo potrebné majetkovoprávne vysporiadať a delimitáciou ich získať do vlastníctva obce a ďalšiu časť pozemku bolo potrebné odkúpiť od Slovenských telekomunikácií a.s. Len toto trvalo viac ako päť mesiacov a dokonca na urýchlenie získania pár metrov štvorcových sme museli vyvinúť na telekomunikácie neuveriteľný tlak. Museli sme sa vysporiadať nielen s tým, že o odpredaji zopár metrov pre nich nezaujímavej parcely za vyše deväťtisíc korún, rozhodovalo až najvyššie predstavenstvo v Bratislave, ale aj to, že ešte predtým naša žiadosť ležala niekomu na stole niekoľko týždňov. A to nám v odpovedi na normálnu žiadosť doporučili dať ešte aj žiadosť o urýchlené vybavenie, čo sme samozrejme okamžite urobili. Až nakoniec potrebovali na jeseň položiť do zeme nové káble cez našu obec a pretože som bol dosť zaneprázdnený a zákon mi umožňuje posudzovať žiadosti o vydanie rozhodnutia až 30 dní, tak pochopili, že ak tu nechcú zimovať, musí sa naša žiadosť oprášiť. Ďalšiu šesťtýždňovú čakáciu zákonnú lehotu sme museli absolovovať pri posudzovaní vplyvu stavby čistiarne odpadových vôd na životné prostredie, ktoré vykonávalo Ministerstvo životného prostredia. Okrem uvedeného prebiehali v tom čase všetky prípravné a projektové práce potrebné k vydaniu územného rozhodnutia a stavebného povolenia. A tak to išlo z mesiaca na mesiac a nakoniec sa stalo, že keď sme už mali všetko potrebné k dispozícii začínal zákon schválnosti a ochorela referentka, ktorú nemal kto zastúpiť a čakalo sa ďalej. Keď opäť nastúpila, bola už tak zavalená spismi, že vydanie stavebných povolení bolo v nedohľadne. Ale musíme byť slušní a trpezliví, aj keď nám tečie voda zo zubov, lebo spis zvrchu kopy sa ľahko môže znova ocitnúť naspodu.

Je až zarážajúce, že štát na jednej strane deklaruje, že chce stavať byty a vraj obce nechcú, ale keď obce naozaj chcú, nevyjde im nikto v ústrety ani o krok, akoby výstavbu bytov sľubovali obce a nie každá vláda. Paradoxné je tiež to, že starostovia obcí musia vynaložiť obrovské množstvo času do vybavovania, naháňania sa s časom, ďalej nemalé financie do projektovej dokumentácie a všetkých ďalších